

Op zoek naar de mensen achter de attracties

Jaarlijkse kermis verlaat Oosterhout weer

(foto: Piet v. Bekhoven)

Vandaag is het alweer de laatste dag voor een ritje in een botsauto, een tochtje op een pony, of een oliebol eten midden in de zomer. Kortom, de Oosterhoutse kermis zit er weer op. Vanavond om half elf wordt er met een groot vuurwerk in het Slotpark afscheid genomen. En terwijl morgen in Oosterhout de rust terugkeert, zullen de kermismensen hun hoeltje inpakken om ergens anders weer verder te gaan.

Zo kaal als een kermis buiten openingstijd is, zo gezellig is het 's avonds als alles draait.

Met de vele lichtjes op de verschillende kramen en attracties en de geur van suikerspinnen en oliebolletjes, heeft het iets onwerkelijks.

Jongens en meisjes struinen in groepjes over de Markt, de Heuvel en het Bouwlingplein, elkaar onder tusschen scherp opnemend.

Het lijkt allemaal erg vanzelfsprekend. Maar wat de leek niet opvalt, is het vele werk dat er bij komt kijken voordat een kermis staat.

ZWAAR LEVEN

De eigenaars van de attracties staan zoals ieder jaar op het veld bij de Slotjes. Wanneer de mensen hier bijgeslapen zijn van een lange avond werk, maken zij zich klaar voor een nieuwe dag op de kermis. Hier hebben ze even de tijd om buiten het lawaai te vertellen over het kermisbestaan. Hoewel het leven van de kermisexploitanten en hun gezinnen zich steeds op een ander plaats afspeelt, vinden de mensen zelf het niet ideaal. Jan en Corry Vermoelen, eigenaars van een hamburger- en friettent, noemen het zelfs zwaar. "Mensen denken vaak dat wij het erg

makkelijk hebben omdat we een hamburgertent hebben, maar dat is niet zo. Ze zien niet wat er allemaal nog bij komt kijken," vertelt Jan. "Als we ergens aankomen moet alles schoongemaakt worden, alles moet weer uitgepakt worden en ik moet de leveranciers ontvangen. Als je een grote attractie hebt, is het veel werk om alles op te zetten, maar als het eenmaal staat ben je klaar. Dan ga je achter de kassa zitten en hoef je niets meer te doen. Ik moet voor iedere knaak die ik verdien veel meer werk verrichten."

PEANUTS

Het kost een flinke duit. De staanplaats kost zo'n zesduizend gulden voor een hamburgerkraam, wat nog peanuts is vergeleken met de prijs voor een attractie. Het reuzenrad in Tilburg betaalt zo'n tienduizend gulden per dag. Daarnaast zijn er kosten voor stroom bij de caravan en het vervoer van de wagens naar steeds een andere plaats. Omdat het altijd weer afwachten is hoe de verkoop gaat, is het kermisbestaan niet alleen zwaar, maar ook erg onzeker. In de toekomst zou Jan graag zijn hamburgers laten voor wat ze zijn en in de gokkerij verder willen gaan.

WINTERSCHOOL

Ook voor zoons Frederico(10) en Jantje(2) zitten er nadelen aan het kermisleven. Ze zijn vaak alleen. Als de ouders op de kermis aan het werk zijn blijft het tweetal alleen thuis in de grote caravan. Hier ligt een mobiele telefoon zodat Frederico zijn ouders in ieder geval kan bellen als er iets mis gaat. Overdag gaan ze wel mee.

Met een grote tweepersoons skelter rijden de broers rond in de buurt van de kraam. Verder helpt de oudste mee met het bakken van uien en hamburgers. Als de scholen weer beginnen is het uit met de pret. Dan gaat Frederico naar de rijdende school. Hier wordt een dagboek bijgehouden over de geleerde stof, zodat zijn leraar van de 'winterschool' weet hoe ver zijn leerling is. Frederico vindt het niet echt leuk om

kiezen dan is de winterschool in Den Haag leuker. Moeder Corry weet wel waarom; "Daar zit z'n vriendinnetje". En inderdaad, Frederico verheugt zich nu al op de volgende ontmoeting met Melissa.

OLIEBOLLEN

In de wintermaanden verdient de familie de boterham met hun oliebolletjeskraam in Den Haag. Hier staan ze van oktober tot februari. In maart moeten ze druk aan de slag om pachtplaatsen op de verschillende gemeenten te bemachtigen en daarna begint het kermisseizoen.

woensdag 19 augustus 1998
4e jaargang - week 34